COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.2.2017
COM(2017) 88 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

privind punerea în aplicare a legislației UE în materie de deșeuri pentru perioada 2010-2012

Punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, a Directivei 86/278/CEE privind nămolurile de epurare, a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, a Directivei 2002/96/CE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) și a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ŞI SOCIAL EUROPEAN ŞI COMITETUL REGIUNILOR

privind punerea în aplicare a legislației UE în materie de deșeuri pentru perioada 2010-2012

1. INTRODUCERE

Prezentul raport oferă informații cu privire la punerea în aplicare a următoarelor directive privind deșeurile în perioada 2010-2012:

- Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Directiva-cadru privind deșeurile);
- Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (Directiva privind nămolurile de epurare);
- Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (Directiva privind depozitele de deșeuri);
- Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje);
- Directiva 2002/96/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE);
- Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directiva 91/157/CEE (Text cu relevanță pentru SEE) (Directiva privind bateriile).

Raportul se bazează pe informațiile furnizate de statele membre în răspunsurile la chestionarele privind punerea în aplicare a directivelor. În cazurile în care statele membre nu au furnizat informațiile solicitate, raportul se bazează pe alte surse de informații, cum ar fi rapoartele Agenției Europene de Mediu, informațiile de pe site-urile web ale statelor membre și răspunsurile transmise pentru perioadele de raportare anterioare. Informații detaliate cu privire la punerea în aplicare a anumitor directive pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/index.htm.

2. RAPORTAREA LA TIMP ȘI CALITATEA RAPORTĂRII

Din cele 27 de state membre care au obligația de a prezenta un raport[1], majoritatea au trimis răspunsuri la chestionarele privind punerea în aplicare a directivelor la care se referă prezentul raport. Statele membre ar putea să-și îndeplinească mai bine obligațiile de raportare, prezentând rapoarte la timp, oferind răspunsuri la toate întrebările și informații complete. Anexa 1 oferă o imagine de ansamblu asupra rapoartelor furnizate.

Calitatea și nivelul de detaliu al raportării și informațiile furnizate au variat în mod considerabil. S-au primit în mod repetat răspunsuri vagi, neclare. De exemplu, de multe ori răspunsurile fac referire doar la legislația națională sau la răspunsurile furnizate în cursul perioadelor de raportare anterioare, fără a furniza informații suplimentare privind punerea în aplicare a directivelor la fața locului, chiar și atunci când acest lucru a fost solicitat în mod explicit.

Atunci când li s-a solicitat să furnizeze date statistice și date privind respectarea obiectivelor stabilite în directive, majoritatea statelor membre au făcut trimitere la rapoartele anuale transmise către Eurostat.[2]

3. DIRECTIVA 2008/98/CE PRIVIND DEȘEURILE

Statele membre au avut obligația de a transpune noua Directivă-cadru privind deșeurile până cel târziu la 12 decembrie 2010. La momentul raportării, toate statele membre fie terminaseră procesul de transpunere, fie erau în curs de a face acest lucru.

În comparație cu perioada precedentă de raportare, cantitatea de deșeuri municipale generate pe cap de locuitor a scăzut, numărul depozitelor de deșeuri municipale s-a redus, iar reciclarea și incinerarea cu valorificare energetică au crescut. Până la sfârșitul anului 2012, cel puțin jumătate din statele membre au atins sau au depășit obiectivul fixat pentru 2020 privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea a 50 % din deșeurile menajere și similare sau sunt pe calea cea bună pentru a-l atinge până la termenul indicat. Șapte state membre au raportat că, până în 2012, atinseseră deja sau depășiseră acest obiectiv. Alte șapte state membre au raportat că peste 40 % din deșeurile menajere și deșeurile similare au fost pregătite pentru reutilizare și au fost reciclate.

O serie de state membre au transmis date privind ratele de valorificare a deșeurilor din construcții și demolări, pentru perioada 2010-2012. Paisprezece state membre au raportat că au atins sau au depășit obiectivul fixat pentru valorificarea a 70 % din deșeurile din construcții și demolări.

Majoritatea statelor membre au publicat programe de prevenire a generării deșeurilor. Opt state membre erau încă în curs de actualizare a planurilor lor de gestionare a deșeurilor în conformitate cu cerințele din Directiva-cadru privind deșeurile. Statele membre au integrat, în legislația și politicile naționale, principiul răspunderii extinse a producătorilor, principiul

[1] Croația a devenit stat membru al Uniunii Europene (UE) la 1 iulie 2013. Prin urmare, aceasta nu a avut obligația de a pune în aplicare aceste directive pe parcursul perioadei de raportare. Cu toate acestea, Croația a prezentat răspunsuri la chestionarele de punere în aplicare pentru perioada 2010-2012 în ceea ce privește Directiva-cadru privind deșeurile, Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și Directiva privind nămolurile de epurare, iar informațiile furnizate sunt incluse în prezentul raport.

[2] http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database.

autonomiei și al proximității și principiul „poluatorul plătește”, împreună cu cerințele PTEM[3].

Punerea în aplicare a legislației UE în materie de deșeuri prezintă importante neajunsuri în ceea ce privește procesul de gestionare a deșeurilor din anumite state membre care încă se bazează în mod considerabil pe depozitarea deșeurilor municipale. Comisia a elaborat îndrumări precise cu privire la punerea în aplicare a unor măsuri specifice și la utilizarea fondurilor europene pentru a ajuta aceste state membre să își îmbunătățească gestionarea deșeurilor.[4]

4. DIRECTIVA 86/278/CEE PRIVIND NĂMOLURILE DE EPURARE

Directiva privind nămolurile de epurare este în vigoare de aproape trei decenii, iar punerea sa în aplicare nu ridică probleme. Au intervenit puține schimbări față de perioada de raportare precedentă.

În cursul perioadei de raportare, o parte din statele membre nu au utilizat nămoluri de epurare în scopuri agricole. În unele state membre, nămolul se utilizează foarte puțin sau deloc în agricultură. Un stat membru a raportat că a început să folosească nămolul de epurare în scopuri agricole.

Toate statele membre au creat infrastructura de tratare a nămolului și au transmis informații cu privire la metodele de tratare a nămolurilor de epurare înainte de utilizarea lor în agricultură.

Rezultatele statelor membre variază foarte mult în ceea ce privește obligația stabilirii unor frecvențe pentru testarea solurilor pe care s-au folosit nămoluri. Astfel, anumite state membre au prevăzut momente precise în care ar trebui analizat solul, după aplicarea inițială a nămolului. Alte state membre au stabilit frecvențe de până la 10 sau chiar 20 de ani. Altele nu au stabilit frecvențe și au prevăzut testarea solului numai în cazul în care se așteaptă ca valorile limită să fie depășite.

Informațiile pe care le-au furnizat statele membre cu privire la nămolurile produse și folosite în agricultură confirmă faptul că aceasta rămâne una dintre utilizările predominante. Cu toate că producția de nămol a scăzut cu 2 % în perioada 2010 - 2012, în comparație cu perioada 2007 - 2009, statele membre au raportat că în agricultură a fost utilizată aproximativ aceeași cantitate de nămol ca în perioada precedentă.

Această cifră reprezintă aproximativ 45 % din cantitatea de nămol produsă.

5. DIRECTIVA 1999/31/CE PRIVIND DEPOZITELE DE DEȘEURI

Directiva privind depozitele de deșeuri este în vigoare de mult timp și au intervenit puține schimbări față de perioada de raportare precedentă.

Statele membre au luat măsuri pentru a reduce sau a elimina deșeurile din depozite. Activitatea de depozitare a deșeurilor municipale în UE-27 a scăzut de la un total de

---

[3] Aceasta înseamnă că *„deșeurile sunt colectate separat, în cazul în care acest lucru este **p**osibil din punct de vedere **t**ehnic, **e**conomic și al protecției **m**ediului” (articolul 10 din Directiva-cadru privind deșeurile).*

[4] http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation_1st_phase.htm.

96,055 de milioane de tone/193 kg pe cap de locuitor în 2009 la un total de 78,036 de milioane de tone/152 kg pe cap de locuitor în 2012. Rata medie de depozitare din cantitatea totală de deșeuri generate a scăzut la 32 % în 2012. Unele state membre au raportat rate de depozitare a deșeurilor municipale sub 5 % în 2012. Cu toate acestea, în anumite state membre, depozitarea deșeurilor încă este operațiunea cea mai răspândită de tratare a deșeurilor municipale, cu rate de depozitare a deșeurilor de peste 80 % din cantitatea totală de deșeuri generate. Aceste state membre au multe de făcut pentru a reduce depozitarea deșeurilor.

Majoritatea statelor membre au raportat o reducere de la an la an a depozitării deșeurilor municipale biodegradabile și a altor deșeuri biodegradabile. Caracterul integral al datelor prezentate variază însă.

Statele membre au luat măsuri pentru a asigura colectarea, tratarea și utilizarea gazelor generate de depozitele de deșeuri și pentru reducerea la minimum a inconvenientelor și a riscurilor.

De asemenea, acestea au transpus în legislația lor națională cerința referitoare la criteriile de acceptare a deșeurilor, inclusiv specificațiile tehnice, cum ar fi monitorizarea levigatului, a apelor de suprafață, a apelor subterane și a emisiilor de gaze. Cu toate acestea, nu au fost furnizate întotdeauna date privind asigurarea respectării în practică a acestor cerințe de către operatorii de depozite de deșeuri.

Cincisprezece state membre au raportat că toate depozitele de deșeuri periculoase de pe teritoriul lor respectă cerințele din directivă, iar șapte au raportat că pe teritoriul lor se află în continuare depozite de deșeuri neconforme. Unsprezece state membre au raportat că toate depozitele de deșeuri pentru deșeuri nepericuloase respectă cerințele din directivă, iar zece state membre au raportat că pe teritoriul lor se află în continuare depozite de deșeuri neconforme. Zece state membre au raportat că toate depozitele de deșeuri pentru deșeuri inerte respectă cerințele din directivă, iar opt state membre au raportat că pe teritoriul lor se află în continuare astfel de depozite de deșeuri neconforme.

Numărul de depozite de deșeuri neconforme aflate în exploatare pentru toate fluxurile de deșeuri (periculoase, nepericuloase și inerte) rămâne un motiv de îngrijorare în anumite state membre. Acest lucru a fost valabil și în perioada de raportare anterioară. Este nevoie de numeroase eforturi pentru a soluționa această problemă.

6. DIRECTIVA 94/62/CE PRIVIND AMBALAJELE ȘI DEȘEURILE DE AMBALAJE

Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje este în vigoare de mai mult de douăzeci de ani și au intervenit puține schimbări față de perioada de raportare precedentă.

Statele membre au luat măsuri pentru a preveni generarea de deșeuri de ambalaje prin diverse măsuri. Printre acestea se numără planurile de prevenire, schemele de responsabilitate a producătorului, măsurile fiscale, sistemele de plată în funcție de deșeurile generate, achizițiile publice ecologice, campaniile de informare și de sensibilizare, proiectarea ecologică și planurile de acțiune pentru ramurile de activitate cheie. Între 2010 și 2012, volumul și compoziția ambalajelor și deșeurilor de ambalaje raportate au rămas stabile, în timp ce cantitatea totală raportată de deșeuri de ambalaje generate în UE-27 a crescut cu 0,16 % în cursul perioadei respective.

Majoritatea statelor membre au adoptat o serie de măsuri menite să încurajeze reutilizarea. Printre acestea se numără sistemele de garanție și returnare pentru anumite tipuri de ambalaje, măsurile fiscale, obligația de a oferi produse în ambalaje reutilizabile, promovarea reutilizării în planurile de gestionare a deșeurilor și ca măsură de prevenire a generării de deșeuri, precum și măsurile de informare și de sensibilizare. Unele state membre au introdus sau intenționează să introducă noi sisteme de recuperare a garanției.

Marea majoritate a statelor membre au atins obiectivele globale de valorificare si reciclare a deșeurilor de ambalaje, precum și obiectivele de reciclare specifice fiecărui material.

În general, performanța statelor membre s-a îmbunătățit ușor în ceea ce privește valorificarea (de la 76,3 % în 2010 la 78,5 % în 2012) și reciclarea (de la 63,3 % în 2010 la 64,6 % în 2012).

Majoritatea statelor membre impun producătorilor să colecteze deșeurile de ambalaje în vederea valorificării și a reciclării. Producătorii de ambalaje își îndeplinesc obligațiile prin crearea propriilor programe de preluare sau prin participarea la un program care asigură returnarea, colectarea, reutilizarea, reciclarea sau alte operațiuni de valorificare a deșeurilor de ambalaje. Unele state membre au înregistrat progrese prin extinderea sistemelor de gestionare a deșeurilor de ambalaje colective existente sau prin instituirea unor noi sisteme de returnare și creșterea numărului de sisteme de conformitate colective pentru deșeurile de ambalaje.

Majoritatea statelor membre au raportat existența unor standarde naționale pentru concentrația maximă de metale grele din ambalaje. În temeiul Deciziei 2009/292/CE a Comisiei din 24 martie 2009, pentru lăzile din plastic și paleții din plastic este în vigoare o derogare de la nivelurile concentrației de metale grele stabilite în Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje. În pofida obligației de raportare cu privire la funcționarea sistemului prevăzut în respectiva decizie și a progreselor înregistrate pentru eliminarea treptată a lăzilor și a paleților din plastic cu o concentrație prea ridicată de metale grele, niciun stat membru nu a furnizat informații cu privire la acest subiect.

7. DIRECTIVA 2002/96/CE PRIVIND DEȘEURILE DE ECHIPAMENTE ELECTRICE ȘI ELECTRONICE (DEEE)

Actualul exercițiu de raportare se referă la vechea Directivă DEEE, care a fost înlocuită între timp de Directiva 2012/19/UE.

Toate statele membre au instituit sisteme de colectare și au introdus măsuri privind tratarea sigură din punct de vedere ecologic a DEEE, precum și măsuri care să asigure finanțarea de către producători a colectării, tratării, valorificării și eliminării ecologice a DEEE provenite de la gospodăriile particulare. Acestea au introdus, de asemenea, măsuri pentru a se asigura că producătorii furnizează consumatorilor și instalațiilor de tratare a DEEE informațiile relevante.

Între 2010 și 2012 au fost colectate, reutilizate/reciclate și valorificate mai multe DEEE decât în perioada de raportare precedentă.

Cantitatea de DEEE colectate din gospodăriile private în UE-27 a crescut de la 2,97 milioane de tone până la sfârșitul anului 2009 la 3,02 milioane de tone până la sfârșitul anului 2012. În această perioadă, șaptesprezece state membre au atins obiectivul de colectare de 4 kg pe cap de locuitor de DEEE provenite de la gospodăriile particulare.

Majoritatea statelor membre au atins obiectivele specifice prevăzute de directivă în ceea ce privește reutilizarea/reciclarea și valorificarea, cu rate din ce în ce mai bune în cursul perioadei de raportare. Ratele cele mai ridicate au fost raportate pentru echipamentele de larg consum și aparatura electrocasnică de mici dimensiuni. În ceea ce privește echipamentele de larg consum, 26 de state membre au atins obiectivul de 65 % în materie de reutilizare/reciclare și obiectivul de 75 % în materie de recuperare. De asemenea, aceste state membre au atins obiectivul de 50 % în materie de reutilizare/reciclare și obiectivul de 70 % în materie de valorificare pentru aparatura electrocasnică. Numărul de state membre în care au fost atinse aceste obiective a fost ușor mai mare decât în perioada precedentă de raportare, deși lista statelor membre se modifică pentru fiecare categorie de DEEE. Numărul de state membre care au atins obiectivele specifice în materie de reutilizare și reciclare a scăzut ușor doar pentru câteva categorii de DEEE.[5]

8. DIRECTIVA 2006/66/CE PRIVIND BATERIILE ȘI ACUMULATORII

A fost pentru prima dată când statelor membre li s-a solicitat să prezinte Comisiei un raport cu privire la Directiva privind bateriile. Prin urmare, nu este posibilă o comparație cu perioada de raportare precedentă.

Toate statele membre au transpus în legislația națională cerințele Directivei privind bateriile.

Majoritatea statelor membre au instituit sisteme de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori în perioada de raportare, iar câteva au declarat că încă se iau măsuri pentru ca aceste sisteme să devină pe deplin operaționale. Statele membre au pus în aplicare măsuri pentru tratarea și reciclarea deșeurilor de baterii și acumulatori.

Statele membre au raportat că au pus în aplicare o serie de măsuri pentru a evita ca deșeurile de baterii și acumulatori să ajungă la depozitele de deșeuri, ca de exemplu sistemele de autorizații și listele cu tipurile de deșeuri interzise în depozitele de deșeuri. Unsprezece state membre au raportat că au instituit măsuri care depășesc obligațiile prevăzute de directivă. Acestea includ reducerea la minimum a eliminării deșeurilor de baterii și acumulatori industriali și auto ca deșeuri municipale mixte, campanii de sensibilizare în școli și comunități și preluarea gratuită în punctele de colectare disponibile.

Până la 26 septembrie 2012, 20 de state membre atinseseră obiectivul de colectare minimă de 25 %.

Patru state membre au raportat că au realizat o reciclare de 100 % și opt state membre au raportat rate de reciclare între 50 % și 99 %.

Nouăsprezece state membre au atins și/sau au depășit nivelurile de eficiență a reciclării pentru bateriile plumb-acid și nichel-cadmiu și pentru alte baterii și alți acumulatori. Două state membre au atins și/sau au depășit nivelul de eficiență pentru categoria plumb-acid și pentru categoria alte deșeuri de baterii și acumulatori, iar două state membre au atins și/sau au depășit nivelul de eficiență doar pentru categoria baterii și acumulatori cu plumb-acid.

[5] În 2009, 26 de state membre au atins obiectivele de reutilizare și reciclare a deșeurilor de instrumente electrice și electronice. În 2012, 25 de state membre au atins aceste obiective. În 2009, 24 de state membre au atins obiectivele de reutilizare și reciclare a tuburilor cu descărcare în gaze. În 2012, 23 de state membre au atins aceste obiective. În 2009, 26 de state membre au atins obiectivul de valorificare a deșeurilor de instrumente electrice și electronice. În 2012, 25 de state membre au atins aceste obiective.

Două state membre au exportat deșeuri de baterii și acumulatori în țări terțe. Unele state membre au exportat astfel de deșeuri în alte state membre, însă acest aspect nu reiese clar din chestionarul privind punerea în aplicare. Statele membre care nu dispun de instalații de tratare sau reciclare la nivel național au exportat toate deșeurile de baterii și acumulatori colectate. Cu toate acestea, unele state membre care dispun de instalații de tratare la nivel național au raportat, de asemenea, că au exportat deșeurile de baterii și acumulatori pentru a fi tratate într-un alt stat membru al UE.

9. CONCLUZII

Nu toate statele membre și-au îndeplinit obligația prevăzută de directive de a prezenta Comisiei, din trei în trei ani, un raport în ceea ce privește punerea în aplicare a directivelor. Unele state membre nu au transmis răspunsuri la chestionarul privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012.

Răspunsurile variază de la informații detaliate și complete la răspunsuri care fac referire doar la legislația națională. Majoritatea statelor membre au raportat cu privire la transpunerea măsurilor în legislația națională, dar nu au precizat dacă acțiunile s-au dovedit a fi eficace sau dacă au dus la progrese în practică. De asemenea, răspunsurile au fost uneori incoerente. În unele cazuri, lipseau date. În altele, răspunsurile nu au permis comparații între statele membre sau între performanța unui stat membru în precedenta perioadă de raportare și cea actuală.

În multe cazuri, răspunsurile nu au furnizat informații suficiente pentru evaluarea situației punerii efective în aplicare a directivelor. De exemplu, numeroși respondenți au făcut referire doar la legislația națională sau au transcris părți din texte legislative, fără a furniza informații suplimentare privind punerea în aplicare, sau au făcut referire doar la răspunsurile la chestionarele privind punerea în aplicare pentru perioadele de raportare precedente, fără a oferi informațiile solicitate sau informații privind evoluția situației în timp.

În concluzie, rapoartele privind punerea în aplicare, întocmite de către statele membre din trei în trei ani, nu și-au dovedit eficacitatea pentru verificarea conformității cu directivele, a punerii în aplicare a acestora și a impactului lor. Exercițiul de raportare necesită, de asemenea, un volum mare de resurse și poate crea o povară administrativă inutilă.

Informațiile cele mai obiective și mai precise pentru evaluarea performanței privind gestionarea deșeurilor în diferite state membre sunt datele pe care acestea au obligația de a le furniza în fiecare an cu privire la deșeurile generate, colectarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor, depozitele de deșeuri și producerea și utilizarea nămolului de epurare. Prin urmare, statele membre ar trebui să depună mai multe eforturi pentru a îmbunătăți calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea acestor date. În acest sens, statele membre ar putea să efectueze o evaluare comparativă a metodologiilor de raportare și să introducă un raport de verificare a calității datelor, astfel încât, atunci când întocmesc rapoartele privind realizarea obiectivelor stabilite în legislație, să utilizeze o metodologie armonizată și cât mai recentă.

Aceste concluzii sunt abordate în recenta revizuire a politicii și a legislației privind deșeurile[6]. În cadrul respectivei revizuiri, Comisia a propus să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a prezenta, o dată la trei ani, rapoarte privind punerea în aplicare, iar monitorizarea conformității să fie bazată exclusiv pe date statistice de calitate pe care statele membre trebuie să le furnizeze Comisiei anual.

[6] http://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm

ANEXA 1: RĂSPUNSURILE STATELOR MEMBRE LA CHESTIONARELE PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE PRIMITE DE CĂTRE COMISIE ÎNAINTE DE SFÂRȘITUL ANULUI 2014

Statele membre	Directiva-cadru privind deșeurile 2008/98/CE	Directiva DEEE 2002/96/CE	Directiva privind depozitele de deșeuri 1999/31/CE	Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje 94/62/CE	Directiva privind nămolurile de epurare 86/278/CEE	Directiva privind bateriile 2006/66/CE
Austria	+	+	+	+	+	+
Belgia	-	+	+[7]	+	+	+
Bulgaria	+	+	+	+	+	+
Croația	+ Nu face obiectul raportului.	Nu face obiectul raportului.	Nu face obiectul raportului.	+ Nu face obiectul raportului.	+ Nu face obiectul raportului.	Nu face obiectul raportului.
Cipru	+	-	+	+	+	+
Republica Cehă	+	+	+	+	+	+
Danemarca	+	-	+	-	-	-
Estonia	+	+	+	+	+	+
Finlanda	+	+	+	+	+	+
Franța	-	+	-	+	-	+
Germania	+	+	+	+	+	+
Grecia	+	+	+	+	+	-
Ungaria	+	+	+	+	+	+
Irlanda	+	-	+	+	+	+
Italia	+	+	-	+	+	+
Letonia	+	+	+	+	-	-
Lituania	+	+	+	+	+	+
Luxemburg	+	-	+	+	+	+
Malta	+	+	-	+	+	+
Țările de Jos	-	+	+	+	+	+
Polonia	+	+	-	+	-	+
Portugalia	+	+	+	-	+	+
România	+	-	+	-	-	+
Slovacia	+	+	+	+	+	+

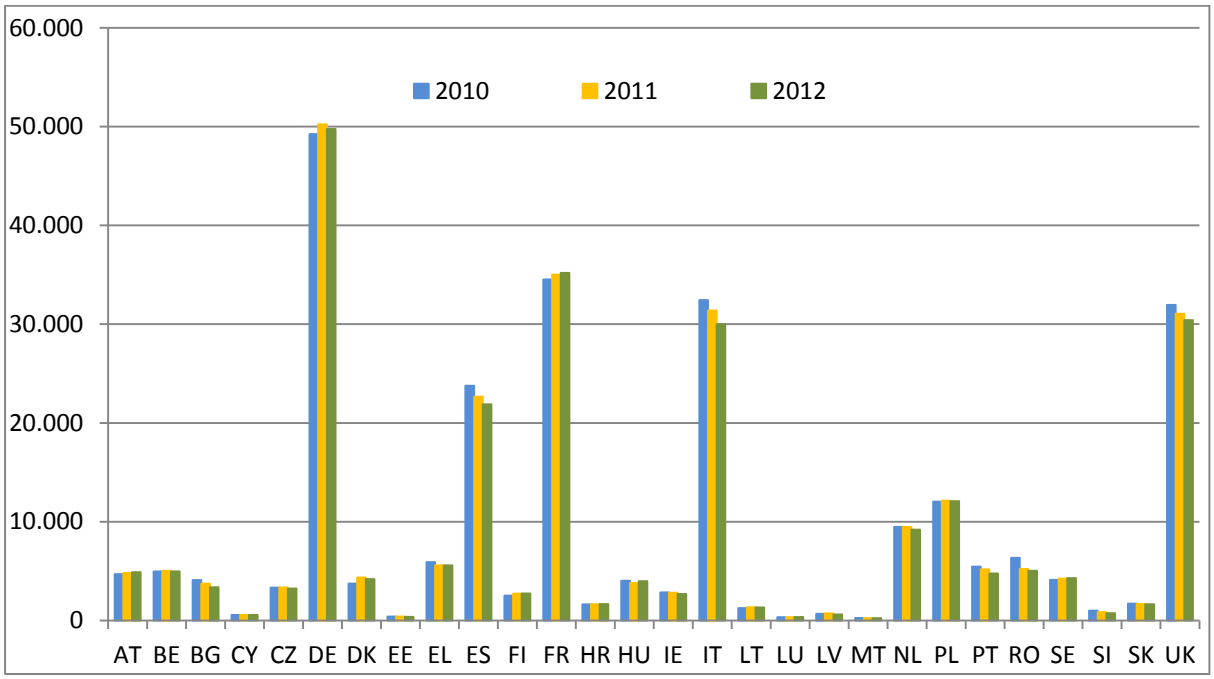
[7] Rapoartele primite din partea Regiunii valone și a Flandrei, dar nu și din partea regiunii Bruxelles-Capitală.

Statele membre	Directiva-cadru privind deșeurile 2008/98/CE	Directiva DEEE 2002/96/CE	Directiva privind depozitele de deșeuri 1999/31/CE	Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje 94/62/CE	Directiva privind nămolurile de epurare 86/278/CEE	Directiva privind bateriile 2006/66/CE
Slovenia	+	+	+	+	+	+
Spania	+	+	+	+	+	+
Suedia	+	+	+	+	+	+
Regatul Unit	+	-	+	+	+	+
UE-28: procent primit (%)	**89 % (25/28)**	**75 % (21/28)**	**82 % (23/28)**	**89 % (25/28)**	**82 % (23/28)**	**86 % (24/28)**

	În timp util: până la 30.9.2013
	Între 1.10.2013 și 31.10.2013
	Între 1.11.2013 și 31.12.2014
	Nu s-a primit niciun raport până la 31.12.2014

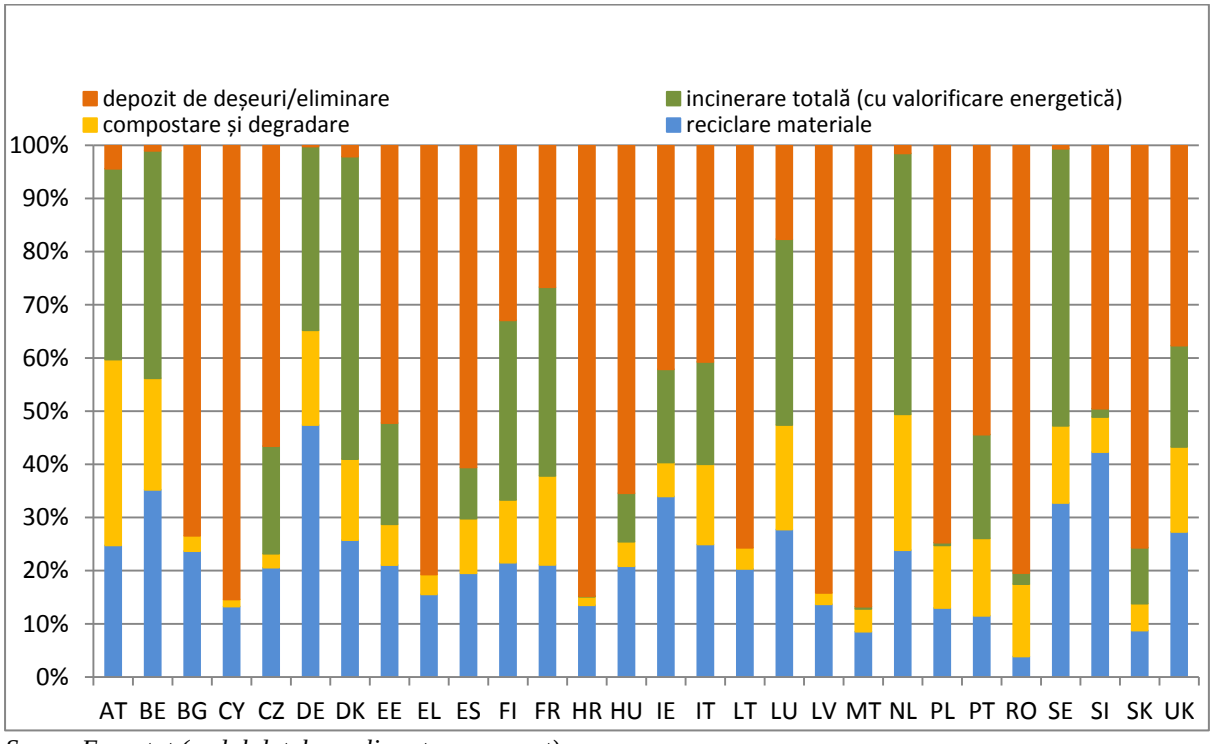
ANEXA 2: PRODUCEREA ȘI TRATAREA DEȘEURILOR

Deșeuri municipale generate per stat membru (în mii de tone)

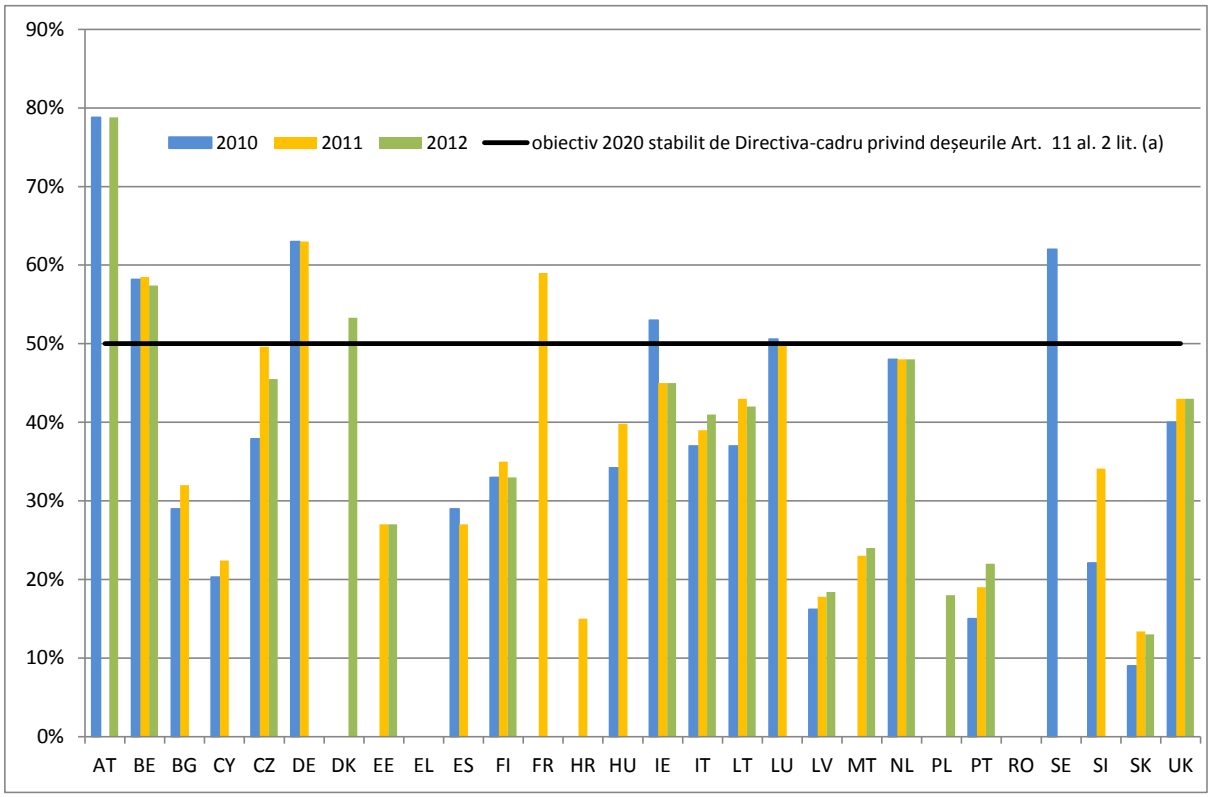
Sursa: Eurostat (codul datelor online: t_env_wasst)

Tratarea deșeurilor municipale per stat membru (2012)

Sursa: Eurostat (codul datelor online: t_env_wasst)

Reutilizarea și reciclarea deșeurilor provenind din gospodării per stat membru

Sursa: Date furnizate de către statele membre Comisiei Europene în cadrul chestionarelor privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 sau EUROSTAT, prin intermediul portalului eDAMIS.

Pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor menajere — metodă de calcul

Stat membru		Nivelurile de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor menajere		
	Metoda de calcul folosită de statul membru[8]:	2010	2011	2012
Austria	2	79 %	-	79 %
Belgia	3	58 %	59 %	57 %
Bulgaria	3	29 %	32 %	-
Croația	2	-	15 %	-
Cipru	2	20,3 %	22,4 %	-
Republica Cehă	2	38 %	50 %	46 %
Danemarca	1	-	-	53 %
Estonia	2	-	27 %	27 %
Finlanda	4	33 %	35 %	33 %
Franța	2	-	59 %	-
Germania	4	63 %	63 %	-
Grecia	-	-	-	-
Ungaria	2	34 %	40 %	-
Irlanda	1	53 %	45 %	44 %
Italia	2	37 %	39 %	41 %
Letonia	4	16 %	18 %	18 %
Lituania	2	37 %	43 %	42 %
Luxemburg	3	51 %	50 %	-
Malta	1	-	23 %	24 %
Țările de Jos	2	48 %	48 %	48 %
Polonia	2	-	-	18 %
Portugalia	2	19 %	19 %	22 %
România	-	-	-	-
Slovacia	3	9 %	13 %	13 %
Slovenia	4	22 %	34 %	-

[8] Decizia Comisiei din 18 noiembrie 2011 de stabilire a normelor și a metodelor de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (2011/753/UE) (JO L 310/11).

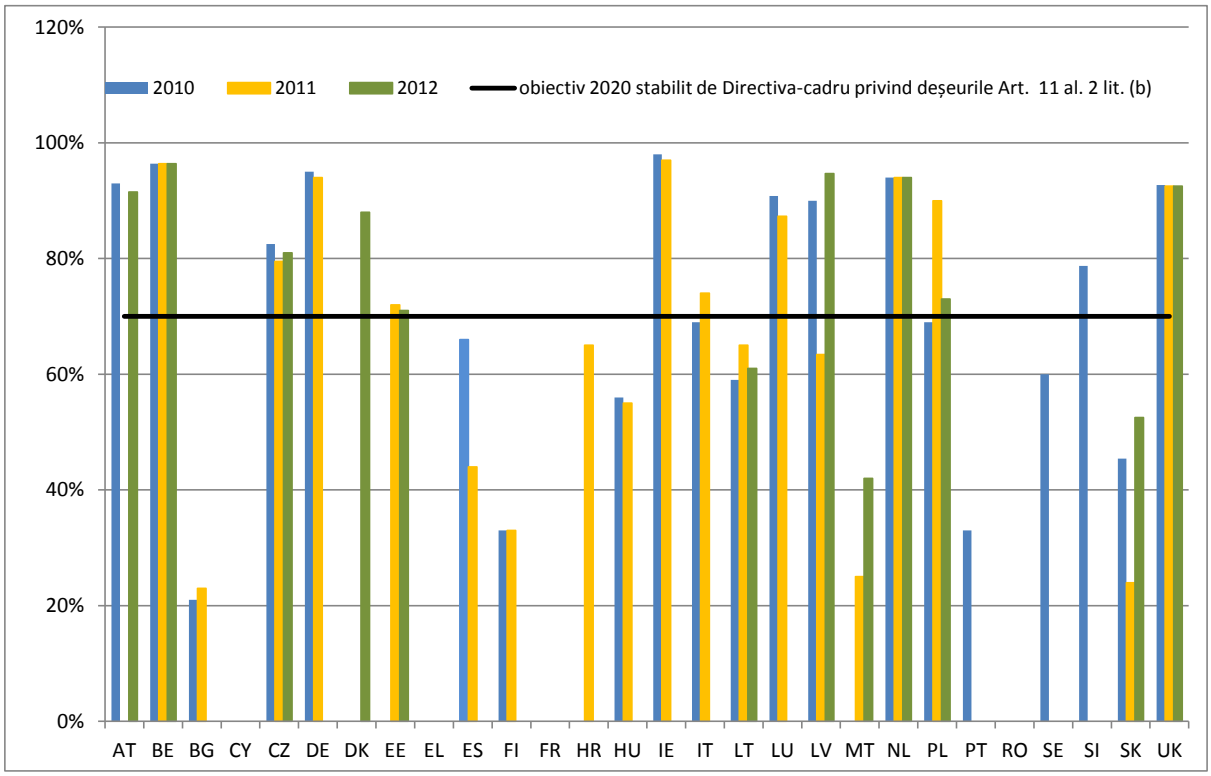
Stat membru		Nivelurile de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor menajere		
	Metoda de calcul folosită de statul membru[8]:	**2010**	**2011**	**2012**
Spania	4	29 %	27 %	-
Suedia	2	62 %	-	-
Regatul Unit	3	40 %	43 %	44 %
Observații:	Pentru a verifica respectarea obiectivului prevăzut la articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Directiva-cadru privind deșeurile, Decizia 2011/753/UE[9] permite statelor membre să utilizeze patru metode de calcul diferite pentru a raporta ratele de reutilizare și de reciclare a deșeurilor menajere. Diferența dintre metodele de calcul depinde de tipul de deșeuri la care fac referire, după cum urmează. • Metoda nr. 1: deșeuri menajere de hârtie, metal, plastic și sticlă. • Metoda 2: deșeuri de hârtie, metal, plastic, sticlă și alte fluxuri specifice de deșeuri provenite de la gospodării sau fluxuri de deșeuri similare. • Metoda 3: deșeuri menajere. • Metoda 4: deșeuri municipale.			

Sursa: Date furnizate de către statele membre Comisiei Europene în cadrul chestionarelor privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 sau Eurostat prin intermediul portalului eDAMIS.10

9 Decizia Comisiei din 18 noiembrie 2011 de stabilire a normelor și a metodelor de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (2011/753/UE) (JO L 310/11).

10 ARGUS (2014), Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of household waste data (draft) - *Raportare privind conformitatea cu Directiva-cadru privind deșeurile — Ratele de reciclare și de valorificare pentru 2010, 2011 și 2012: Proiect de raport privind validarea datelor referitoare la deșeurile menajere*, decembrie 2014.

Valorificarea deșeurilor din construcții și demolări (deșeurile C&D) per stat membru

Sursa: Date furnizate de către statele membre Comisiei Europene în cadrul chestionarelor privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 sau Eurostat prin intermediul portalului eDAMIS.[11]

[11] ARGUS (2014), Compliance Reporting on Waste Framework Directive — Recycling and Recovery Rates for 2010, 2011 and 2012: Report on the validation of construction and demolition waste data (draft) - *Raportare privind conformitatea cu Directiva-cadru privind deșeurile — Ratele de reciclare și de valorificare pentru 2010, 2011 și 2012: Proiect de raport privind validarea datelor referitoare la deșeurile din construcții și demolări*, octombrie 2014.

ANEXA 3: NĂMOLUL DE EPURARE

Cantitățile de nămoluri produse și utilizate în statele membre, 2010-2012

	Cantitățile de nămoluri produse de instalațiile de tratare a apei reziduale, materie uscată (tone/an)			Cantitățile de nămol utilizat în agricultură		
	2010	**2011**	**2012**	**2010**	**2011**	**2012**
Austria *	117 471	119 069	34 798	33 076	113 248	13 029
Bulgaria	49 757	51 388	59 261	13 644	17 561	21 241
Croația	21 315	18 570	19 457	546	681	954
Cipru	7 083	6 815	6 533	5 294	3 912	2 756
Republica Cehă	162 724	163 739	162 217	27 253	20 562	35 542
Danemarca	131 900	Nu există date.	Nu există date.	79 140	Nu există date.	Nu există date.
Estonia	27 950	27 780	22 796	14 100	16 030	12 536
Finlanda	142 700	140 900	Nu există date.	7 500	3 800	Nu există date.
Franța	1 127 039	1 094 836	1 124 363	779 609	790 780	787 300
Germania	1 774 793	1 836 952	1 742 920	610 249	600 270	580 031
Grecia	103 866	90 655	89 978	270	180	9 358
Ungaria **	236 043	217 494	Nu există date.	24 580	22 322	Nu există date.
Irlanda	89 991	85 648	72 429	82 670	57 699	68 329
Italia	839 725	851 760	654 024	248 215	299 159	274 095
Letonia	23 258	22 458	22 686	8 131	5 307	6 740
Lituania	67 990	65 971	Nu există date.	15 517	15 877	Nu există date.
Luxemburg	7 434	7 852	8 733	2 738	3 569	4 292
Țările de Jos	523 744	513 786	510 000	23 853	20 708	20 000
Polonia	533 400	567 300	562 000	98 200	112 000	123 000

Portugalia *	162 680	140 013	284 776	5 646	23 087	29 171
România **	138 850	124 500	Nu există date.	0	0	Nu există date.
Slovacia	54 760	58 720	58 706	923	462	1 140
Slovenia	29 996	26 808	26 171	3	0	2
Spania	1 086 720	1 058 999	1 082 669	895 791	863 765	870 059
Suedia	211 100	214 420	207 460	49 600	44 170	48 340
Regatul Unit	1 422 024	1 434 710	1 152 327	1 067 672	1 074 424	834 202

* Datele pentru 2011 nu includ date din Austria Inferioară.
** Nu sunt datele finale întrucât calculul final pentru 2011 este în curs de desfășurare.
*** A fost utilizată o valoare medie estimată de 20 % de substanță uscată.
**** Au fost utilizate datele pentru perioada 2007-2009.

ANEXA 4: DEPOZITELE DE DEȘEURI

Tabelul 1: Numărul de depozite de deșeuri în 2012

Stat membru	Deșeuri periculoase	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri inerte	Alte deșeuri
Austria	0	156	35	505[12]
Belgia	7	31	14	1
Bulgaria	8	174	3	-
Cipru	1[13]	119	2	-
Republica Cehă	26	152	62	-
Croația	Nu face obiectul raportului.			
Danemarca	6	52	6	0
Estonia	7	6	-	-
Finlanda	22	90	4	-
Franța	-	-	-	-
Germania	76	2 643	1 742	11[14]
Grecia	2	74	-	2[15]
Ungaria	13	72	11	-
Irlanda	0	36	5	45
Italia	-	-	-	-
Letonia	1	11	-	-
Lituania	0	11	3	0
Luxemburg	0	2	11	0

[12] Gropi de gunoi neautorizate, create prin excavații în sol

[13] Depozitul de deșeuri a fost construit înainte de publicarea directivei.

[14] Instalații subterane de stocare și depozitare pe termen lung.

[15] Deșeuri industriale nepericuloase.

Stat membru	Deșeuri periculoase	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri inerte	Alte deșeuri
Malta	0	-	-	-
Țările de Jos[16]	22	22	22	-
Polonia	-	-	-	-
Portugalia	2	63	4	0
România[17]	105	105	105	-
Slovacia	11	90	17	-
Slovenia	2	71	14	0
Spania	14	206	170	-
Suedia	46	108	30	0
Regatul Unit	225	423	429	-
UE-27:	355[18]	3 719[19]	2 362[20]	564

16 Statisticile prezentate de Țările de Jos în chestionarul privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 nu fac diferența între depozitele de deșeuri pentru deșeuri periculoase, deșeuri nepericuloase sau deșeuri inerte.

17 Statisticile transmise de România în chestionarul privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 nu fac diferența între depozitele de deșeuri pentru deșeuri periculoase, deșeuri nepericuloase sau deșeuri inerte.

18 Estimare Eurostat (închidere progresivă).

19 Estimare Eurostat (închidere progresivă).

20 Estimare Eurostat (închidere progresivă).

Tabelul 2: Capacitatea reziduală a depozitelor de deșeuri pentru deșeurile nepericuloase în 2012 (în 1 000 de tone sau m^3)

Stat membru	Deșeuri periculoase	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri inerte	Alte deșeuri	
Austria	0	38 900	5 300	-	
Belgia	3 354 t + 607 460 m³	8 763 t + 16 385 m^3	3 992	2 076,52	
Bulgaria	3 693	235 258	1 439	0	
Cipru	-	-	-	0	
Republica Cehă	8 821	33 584	9 830	0	
Croația	Nu face obiectul raportului.				
Danemarca[21]	463	692	260	0	
Estonia	205 500	6 200	0	0	
Finlanda	18 061	48 667	496	0	
Franța	-	-	-	-	
Germania	54 800	455 200	184 100	7 600	
Grecia	1,5[22]	-	0	-	
Ungaria	185 pe an	38 900	16 800	0	
Irlanda	-	14 500	-	-	
Italia	-	-	-	-	
Letonia	180	16 211	0	0	
Lituania	0	1 250 pe an	106 pe an	0	
Luxemburg	0	1 160 127 m^3	14 593 544 m^3	0	
Malta	0	-	-	-	
Țările de Jos[23]	-	39 690 m^3	0	0	
Polonia	-	-	-	-	
Portugalia	1 670	28 275	653	0	
România[24]	-	-	-	-	

[21] Include depozitele de deșeuri pentru deșeuri minerale, precum și depozitele de deșeuri pentru deșeuri mixte.

[22] Datele se referă la unul dintre cele două situri.

[23] Statisticile prezentate de Țările de Jos în cadrul chestionarului privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 nu fac diferența între depozitele de deșeuri pentru deșeuri periculoase, deșeuri nepericuloase sau deșeuri inerte.

Stat membru	Deșeuri periculoase	Deșeuri nepericuloase	Deșeuri inerte	Alte deșeuri	
Slovacia	813	8 964	-	0	
Slovenia	75	6 464	609	0	
Spania	5 130 t + 80 000 m^3	124 168 t + 53 307 000 m^3	102 254	0	
Suedia	7 050	34 726	637	0	
Regatul Unit	18 545	485 174	130 024	0	
EU-27	551 120[25]	2 288 590[26]	978 550[27]		

Sursa: Chestionarele privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 și Eurostat 2015.[28]

[24] Statisticile transmise de România în chestionarul privind punerea în aplicare pentru perioada 2010-2012 nu fac diferența între depozitele de deșeuri pentru deșeuri periculoase, deșeuri nepericuloase sau deșeuri inerte.

[25] Estimare EUROSTAT (închidere progresivă).

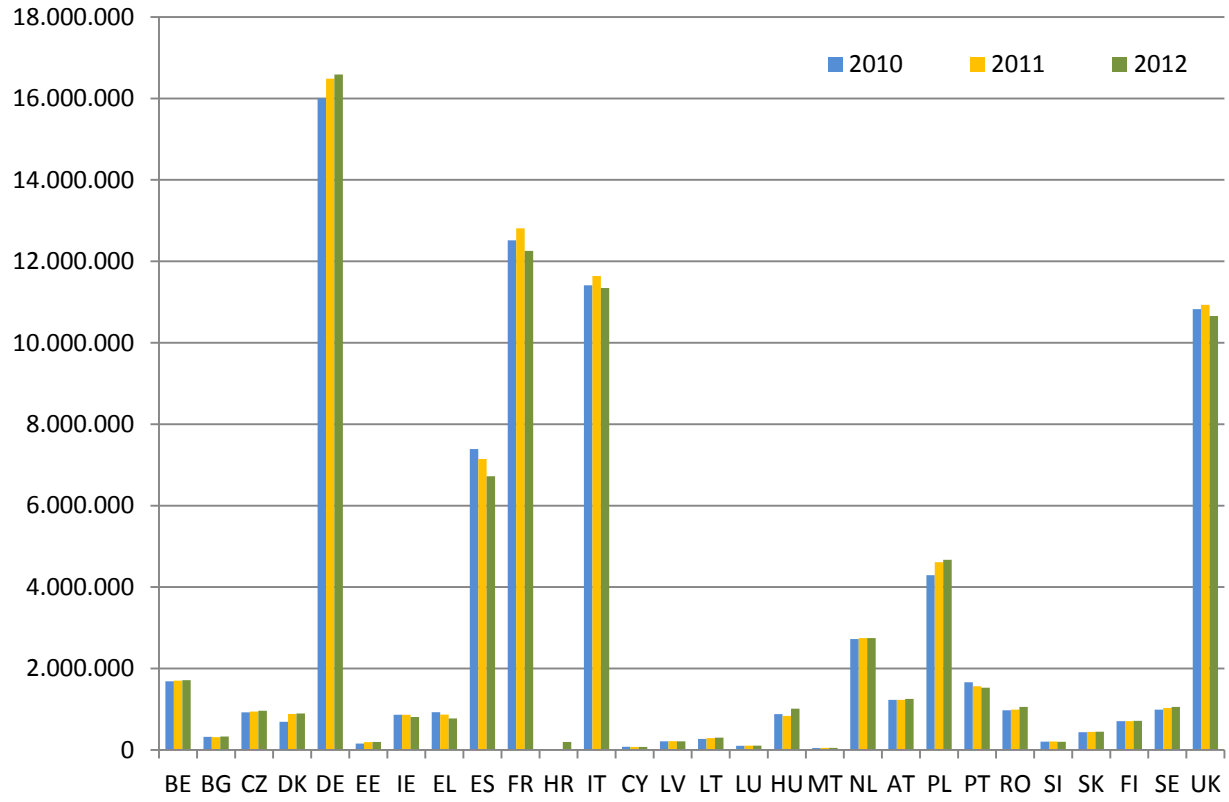
[26] Estimare EUROSTAT (închidere progresivă).

[27] Estimare EUROSTAT (închidere progresivă).

[28] *Baza de dat EUROSTAT* Disponibilă la: http://ec.europa.eu/eurostat/web/environment/waste/database. Tabelul prezintă toate datele disponibile la momentul redactării prezentului raport.

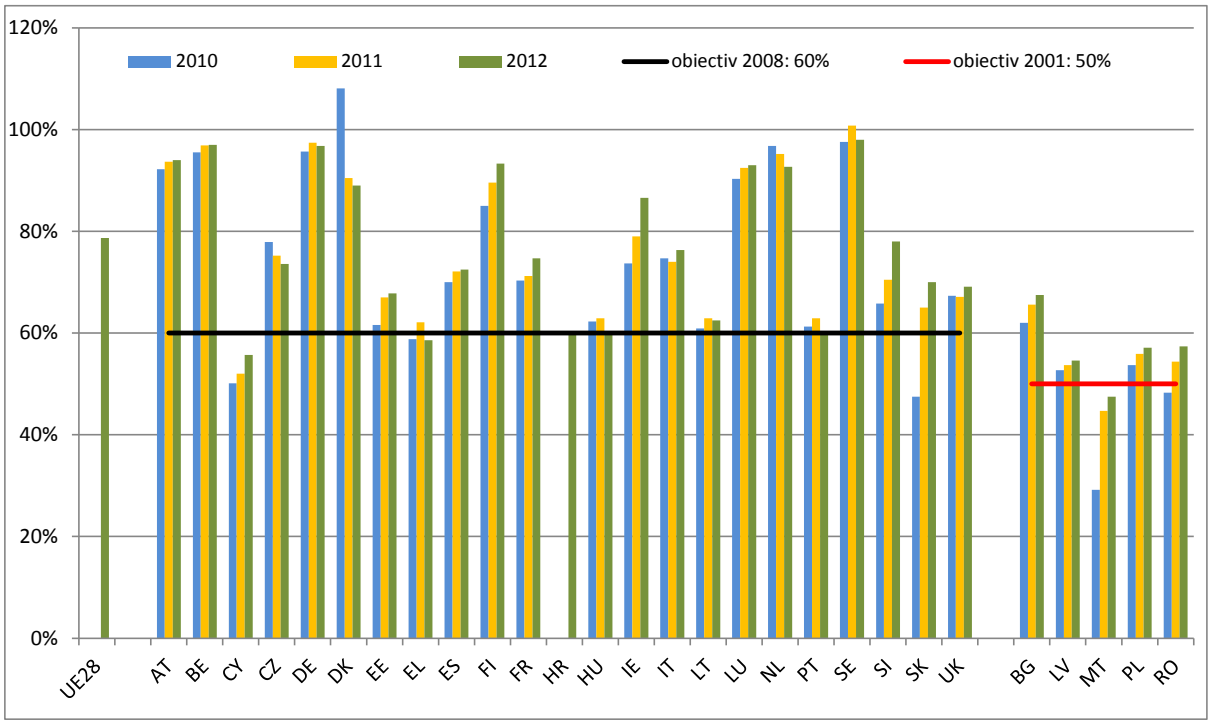
ANEXA 5: AMBALAJE ȘI DEȘEURI DE AMBALAJE

Ambalajele și deșeurile de ambalaje generate per stat membru (în tone)

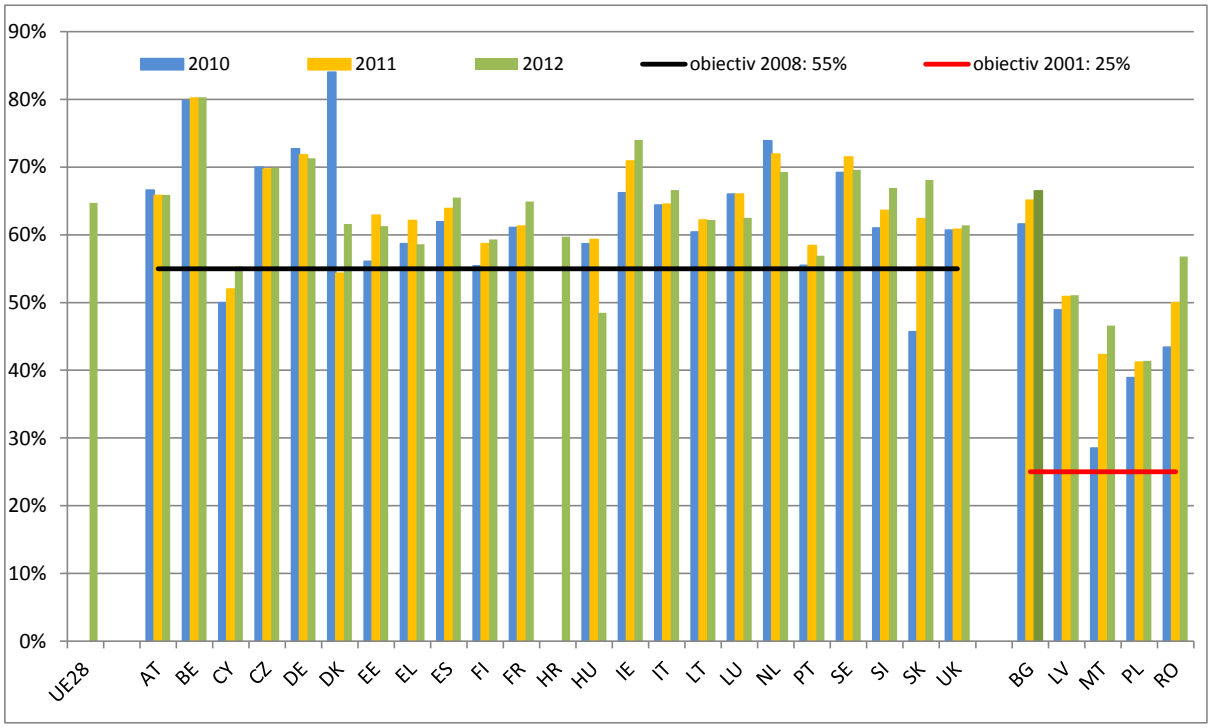
Sursa: Eurostat (cod online: t_env_wasst)

Valorificarea deșeurilor de ambalaje per stat membru (%)

Sursa: Eurostat (cod online: t_env_wasst)

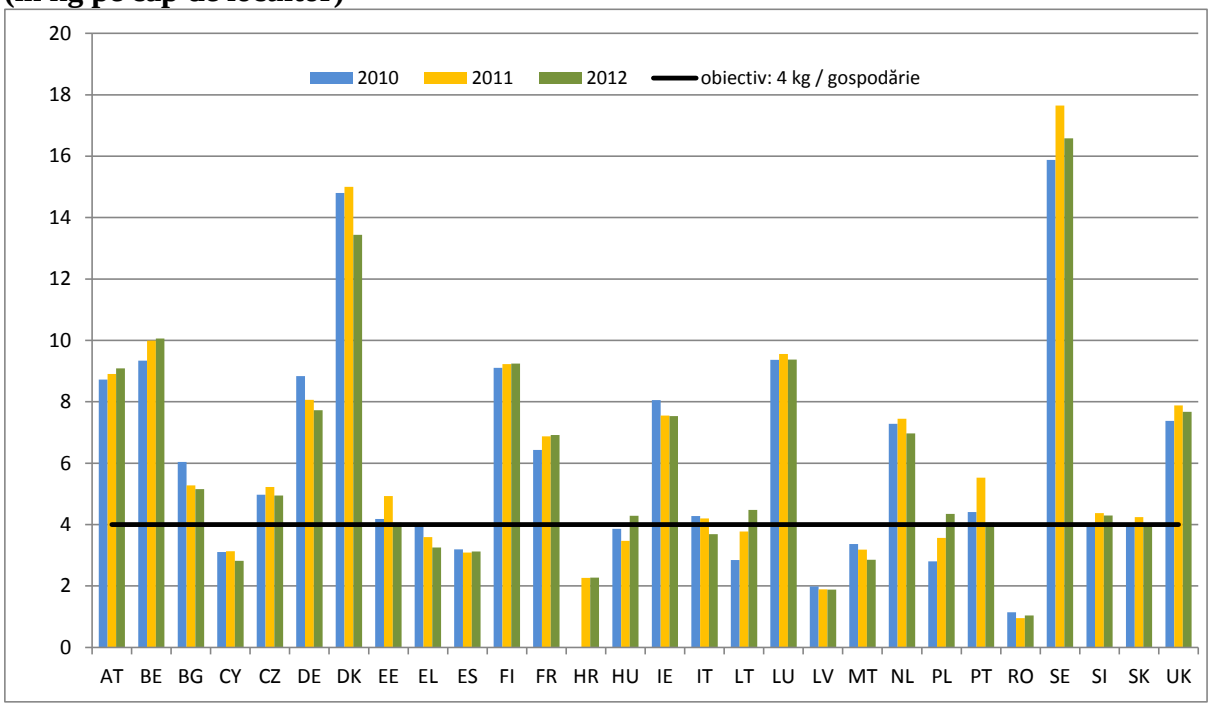
Reciclarea deșeurilor de ambalaje per stat membru (%)

Sursa: Eurostat (cod online: t_env_wasst)

ANEXA 6: DEȘEURILE DE ECHIPAMENTE ELECTRICE ȘI ELECTRONICE

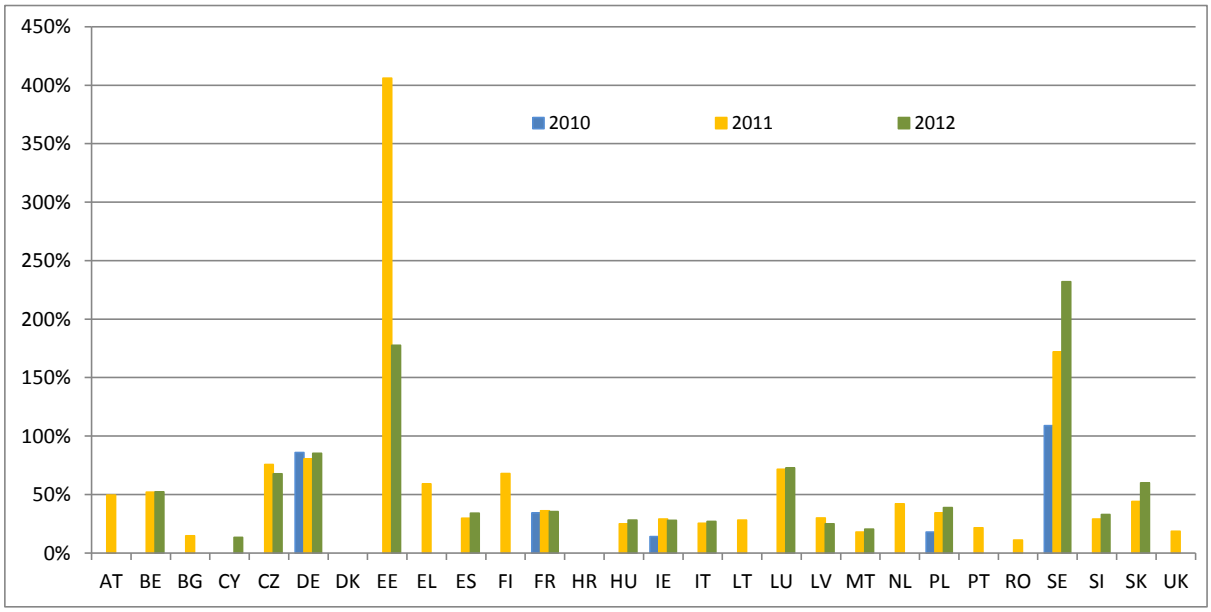
Cantitatea totală de DEEE colectate din gospodării private per stat membru (în kg pe cap de locuitor)

Sursa: Eurostat (cod online: env_waselee)

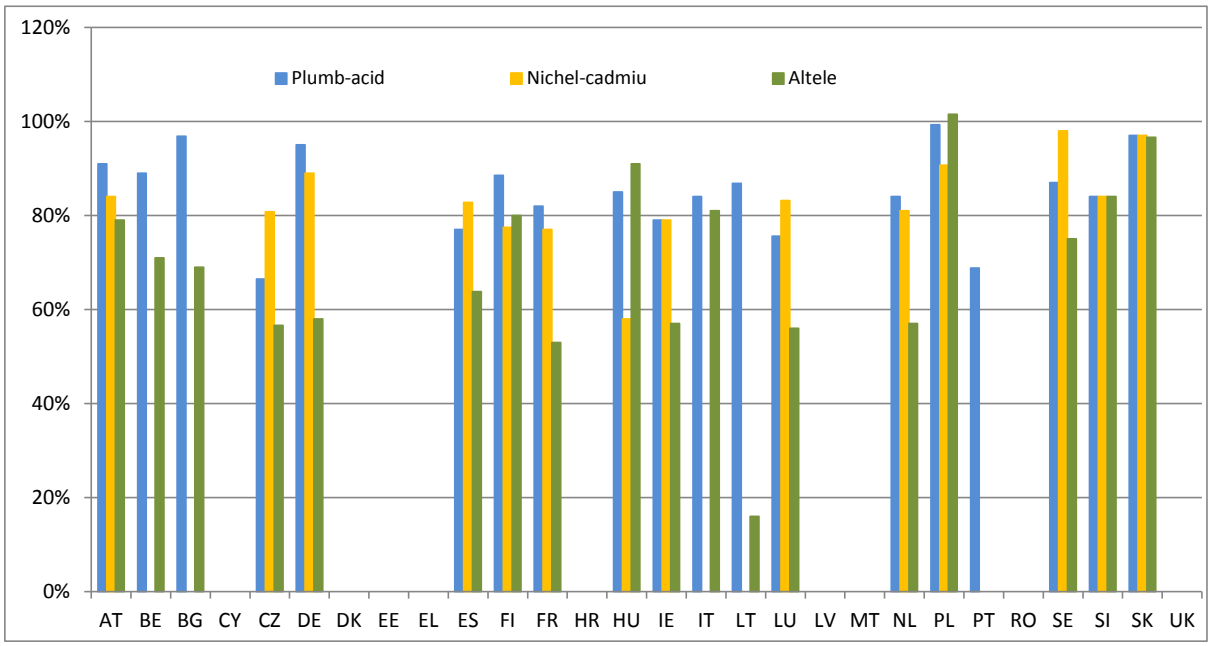
ANEXA 7: BATERII ȘI ACUMULATORI

Colectarea deșeurilor de baterii și acumulatori per stat membru (%)[29]

Sursa: Datele furnizate de statele membre Comisiei Europene (CE, 2014)

Nivelul de eficiență a reciclării deșeurilor de baterii și acumulatori per stat membru (%)[30]

Sursa: Datele furnizate de statele membre Comisiei Europene (CE, 2014)

[29] În scopuri comparative, ratele de colectare se calculează ca o rată procentuală medie între tipurile de baterii.

[30] Pentru fiecare stat membru au fost utilizate cele mai recente date disponibile pentru o perioadă de un an, pentru a demonstra nivelul de eficiență a reciclării pe tipuri de baterii între 2010 și 2012.